

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,
Κύριε Υπουργέ,
Κύριε Αρχηγέ της Ελληνικής Αστυνομίας,
Κυρίες και κύριοι,

Ευχαριστώ τον Υπουργό για τα καλά του λόγια. Ασφαλώς πολλοί θα διερωτηθούν πώς είναι δυνατόν η Αστυνομία να με βραβεύει κι ακόμα περισσότερο εγώ να αποδέχομαι ένα τέτοιο βραβείο;

Εδώ θα πρέπει να υπενθυμίσω τους στενούς μου δεσμούς με την Ελληνική Αστυνομία και την Χωροφυλακή, καθώς και την αγαστή συνεργασία μας, που κράτησε 27 ολόκληρα χρόνια. Δηλαδή από τα 1943 που φιλοξενήθηκα στις σουίτες της Χωροφυλακής Τριπόλεως έως τα 1970, όταν από την φιλοξενία της ορεινής Ζάτουνας πέρασα στις ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις του Ωρωπού συνεργαζόμενος πάντοτε στενά με τους εκπροσώπους της Ελληνικής Αστυνομίας και Χωροφυλακής. Λίγο πιο πριν, στα 1967, είχα το προνόμιο να φιλοξενηθώ στα υπέροχα διαμερίσματα της Γενικής Ασφάλειας Αθηνών, όπου πέραν της δωρεάν διατροφής και διανυκτέρευσης έτυχα και ειδικών περιποιήσεων με μασάζ από μασέρ ειδικευμένους σε Ανώτατες Σχολές των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Έτσι μπορώ να πω ότι στα 27 χρόνια που κράτησε αυτή η αγαστή συνεργασία μας, το ένα τρίτο το έζησα δωρεάν χάρη στην Ελληνική Αστυνομία, δηλαδή δωρεάν στέγη, τροφή και πουρμπουάρ.

Και πώς να αγνοήσω τις τόσο συχνές και ενδιαφέρουσες μετακινήσεις μου, πάντοτε δωρεάν; Πώς αλλιώς θα είχα την ευκαιρία να γνωρίσω τόσα τουριστικά μέρη, όπως τα βουνά της Αρκαδίας και τη θάλασσα του Ευβοϊκού; Αλλά και μέσα στην Αθήνα τόσα ξεχωριστά αρχιτεκτονικά μνημεία, όπως τα Αστυνομικά Τμήματα της Νέας Σμύρνης, της Καλλιθέας, του Αη-Γιάννη του Ρέντη, της Σχολής Αστυνομίας και φυσικά το υπέροχο Μέγαρο της οδού Μπουμπουλίνας;

Σαν επιστέγασμα όλων αυτών ήρθαν και οι κρουαζιέρες στο Αιγαίο, με καμπίνες πάντοτε λουξ, πότε στα ύφαλα του πλοίου και πότε στην κουβέρτα, ώστε να χαιρόμαστε τον άνεμο και τα κύματα του Αιγαίου. Μήπως όμως υπήρχε ο κίνδυνος να μας παρασύρει η άγρια θάλασσα; Ασφαλώς όχι, διότι υπήρχε η συγκινητική μέριμνα να είμαστε δεμένοι με ασφάλεια, ώστε ανενόχλητοι να απολαμβάνουμε τις ομορφιές της κρουαζιέρας.

Και ξαφνικά μετά το 1974 η Αστυνομία έπαψε να λειτουργεί ως ξενοδοχειακό ίδρυμα και εστιατόριο για όσους είχαν αντίθετες ιδέες με τις δικές της. Σταμάτησαν οι φιλοξενίες και οι κρουαζιέρες.

Τι συνέβη;

Συνέβη ότι ήρθε η Δημοκρατία! Η Δημοκρατία που αναγέννησε τους πάντες και τα πάντα. Και ανάμεσα σ' όλα και την Ελληνική Αστυνομία, που έκτοτε

πιστή στην Δημοκρατία αφοσιώθηκε στον κύριο και μοναδικό της ρόλο: την προστασία και την ασφάλεια του πολίτη. Έγινε υπηρέτης της Δημοκρατίας. Υπηρέτης του Ελληνικού Λαού, όπως ακριβώς είναι και τα πολιτικά κόμματα, η Βουλή, η Κυβέρνηση, η Αντιπολίτευση, οι Δήμοι και τα Συνδικάτα.

Για τον λόγο αυτό λοιπόν βρίσκομαι σήμερα κι εγώ εδώ. Γιατί είμαι πια ένας από τους λίγους που έζησαν στο απόλυτο σκοτάδι των πέτρινων χρόνων και που σήμερα για 31 χρόνια χαίρομαι το φως της Δημοκρατίας και έτσι μπορώ να εκτιμήσω την μεγάλη διαφορά.

Και ήρθα ακόμα θεωρώντας ότι η σημερινή εκδήλωση συμβολίζει ακριβώς αυτή την αλλαγή. Εξ άλλου είμαι ένας εξ εκείνων που πάλεψαν σκληρά γι' αυτή τη Δημοκρατία, ώστε να μπορώ να εκτιμώ σωστά τι σημαίνει αυτή η κατάκτηση. Κατάκτηση όλου του λαού με εξαίρεση μόνο αυτούς που την φίμωσαν για 7 χρόνια και γι' αυτό εκείνο που τελικά πέτυχαν είναι η ταπείνωση και η περιφρόνηση που θα τους συνοδεύει για πάντα.

Ανάμεσα στις κατακτήσεις της Δημοκρατίας είναι και η Ελληνική Αστυνομία, που θα πρέπει παντού και πάντα να δίνει το παράδειγμα του δημοκρατικού ήθους και της δίχως όρια αφοσίωσής της στην προστασία του Συντάγματος και του ελληνικού λαού. Που νομίζω ότι σε μεγάλο βαθμό τα έχει πετύχει.

Ας μου επιτραπεί λοιπόν να συγχαρώ τόσο την πολιτική όσο και την φυσική ηγεσία της και να τους ευχαριστήσω για την τιμή και την χαρά που μου προσέφεραν.

Αθήνα, 20.10.2005
Μίκης Θεοδωράκης